

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomant: **Tomáš Fabian**

Téma: **Nekalá soutěž (koncepte právní úpravy, vybrané skutkové podstaty)**

Předložená diplomová práce se zabývá tradiční problematikou nekalosoutěžního práva, resp. jeho vybranými otázkami. Jde o téma, které má již dlouhou tradici. Nedávný vývoj této oblasti právní úpravy i její perspektivy (zejména v souvislosti s rekodifikací soukromého práva) přináší řadu otevřených otázek. Seznámení se s nimi, jejich zkoumání i závěrečné výstupy mohou být přínosem nejen pro samotného diplomanta.

Struktura práce je logická a přehledná. Autor v první části svého textu nejprve pojednává o vývoji práva proti nekalé soutěži a nastiňuje jeho současný stav. Dále se zabývá základními pojmy nekalé soutěže a jejími subjekty. Poté přechází k rozboru generální klauzule. Vzhledem k šíři nekalosoutěžní úpravy i zaměření zvoleného tématu pak zvolil k bližšímu zkoumání jednu z pojmenovaných skutkových podstat, a to klamavou reklamu. Na to pak navazuje kapitola o právních nástrojích ochrany. Závěr práce (str. 77 až 78) je velmi obecný a svým obsahem bych jej řadila spíše do úvodu.

Z hlediska **metodologického** diplomant postupoval od obecného ke zvláštnímu. Nejprve pojednal o základních pojmech nekalosoutěžního práva a následně pak přechází ke speciálních otázkám. Dílčím způsobem aplikoval i historický přístup, když se zabýval vývojem práva nekalé soutěže počínaje je „prapočátkem“ až do současnosti a jeho perspektivami. Obě zvolené metody odpovídají diplomnímu záměru.

Z hodnocení diplomové práce **po obsahové stránce** vyplývá, že se T. Fabian hlouběji seznámil se zvolenou problematikou. I když se opírá především o názory tuzemských komercialistů, v textu formuluje místy i vlastní názory na vybrané právní otázky. V diplomové práci ne nevyskytují četnější věcné chyby či nepřesnosti. To je dáno do značné míry právě silnou vazbou na použité prameny (na které ale vždy odkazuje). K textu na str. 56 lze nicméně poznamenat, že by měl být formulován s větší přesností. V závěru prvního odstavce mělo být uvedeno (nikoli obecně, že „platí pro spotřebitele“), ale je zaměřena na jejich *ochranu* (platí pak jak pro ně, tak pro soutěžitele). Totéž lze říci o podnikatelích, resp. jejich ochraně. Přesnější formulaci by zasloužil např. i text na str. 54, kde autor hovoří o „vztáhnutí směrnice na právnické osoby“. Lze se jen domýšlet, že má na mysli aplikační rozsah pojmu „spotřebitel“. Tyto připomínky nepovažuji za zásadní. Nejsem ale zcela

zajedno s autorovým (zřejmě převzatým) názorem, že hlavní funkce nekalosoutěžního práva se přesunuje k ochraně spotřebitele. Zejména směrnice o nekalých obchodních praktikách mě vede k závěru, že jde spíše, resp. stejně významně, o ochranu soutěžitele, a to prostřednictvím stanovení standardů (resp. limitů) ochrany spotřebitele.

Při obhajobě by se měl diplomant zejména vyjádřit k názorům prezentovaným článku P. Čecha, s nimiž – jak uvádí – nesouhlasí.

Po **formální stránce** má práce dobrou úroveň (gram. chyba je ale např. na str. 24). K **seznamu literatury** mám závažnou výhradu. Většina uváděných pramenů je datována před rokem 2000. Z odborné literatury posledních let čerpá autor jen ve třech případech. Zcela například pominul odborné články v časopise Obchodněprávní revue, ale i řadu jiných. I když je nekalá soutěž tradičním tématem, diplomant musí sledovat aktuální vývoj odborné diskuse. Navíc nepoužil jediný zahraniční pramen. Zpracování zvolené látky si též zaslouží rozsáhlejší využití judikatury. Na použitý pramen je v textu odkazováno v souladu s příslušnou citační normou a gramaticky přesně.

Předloženou práci nicméně považuji za způsobilou obhajoby. V hodnocení diplomové práce by se ale měly promítnout výhrady k rozsahu a složení seznamu literatury.

Praha, 16. prosince 2009

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce